

Herdenkingswoord van de Voorzitter van de Eerste Kamer bij het overlijden van oud-senator F.M. Feij (1926 – 2010) tijdens de Kamervergadering op dinsdag 30 november 2010.

Op 20 november is op 84-jarige leeftijd te Roermond overleden de heer Frans Feij. Hij was lid van deze Kamer voor de VVD van september 1974 tot juni 1987. Gedurende dertien parlementaire jaren heeft hij zich verdienstelijk gemaakt in dit huis, en bijgedragen aan belangrijke debatten over onder meer herziening van de Grondwet en de inrichting van het bestuurlijk bestel.

Franciscus Maria Feij werd geboren op 6 mei 1926 in de Limburgse gemeente Echt. Na de HBS werd hij in 1945 gemeentebtenaar, eerst in Stevensweert, daarna in Geleen. Naast zijn werk volgde hij verschillende opleidingen. Uiteindelijk behaalde hij het doctoraal bestuurswetenschappen aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Op 35-jarige leeftijd - in 1961 - werd hij burgemeester van de Limburgse gemeente Melick en Herkenbosch, en tevens van de naastgelegen gemeente Vlodrop. Achttien jaar vervulde hij deze functies en zijn naam is veel langer aan deze gemeenten die in 1991 zijn opgegaan in de Gemeente Roerdalen, verbonden gebleven. Hij initieerde in zijn gemeenten de eerste lokale omroep in Nederland waarmee hij een brug sloeg naar de burgers.

Feij stapte in 1971 over van de KVP naar de VVD, hetgeen toen enig opzien baarde. Zijn benoeming - in 1979 - tot burgemeester in Venlo was de eerste van een VVD-er in dit ambt in Limburg. Hij was in Venlo zeer gezien. Aansluitend werd hij in 1984 nog eens zes jaar burgemeester van Breda. Onder zijn leiding onderging deze stad een bestuurlijke modernisering en economische schaalvergroting. Mede dankzij de vasthoudende opstelling van Feij kreeg Breda in 1989 de status van stedelijk knooppunt.

Frans Feij was in de zittingsperiode 1983-1987 tweede ondervoorzitter van de Eerste Kamer. Zijn grote betrokkenheid bij het openbaar bestuur en zijn inzicht in de werking daarvan droegen bij aan het werk van - onder meer - de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Hoge colleges van Staat, waarvan hij plaatsvervangend voorzitter was.

Het was een tijdsgewricht waarin het opinietijdschrift Vrij Nederland het lidmaatschap van de Eerste Kamer aanduidde als een 'schnabbel'. Volstrekt anders dan deze beeldvorming was de taakopvatting van Frans Feij, die zich graag vastbeet in lijvige dossiers. Zijn bijdragen aan debatten in deze Zaal kenmerkten zich door een grote kennis van zaken. Soms was hij scherp van toon, maar altijd gericht op praktische oplossingen voor de reële vraagstukken.

Feij was nog geen jaar senator toen hij in een beleidsdebat over de begroting van het departement van Binnenlandse Zaken het toenmalige kabinet Den Uyl hekelde vanwege een stroom van nota's waarin nieuw beleid werd geëtaleerd, zonder dat concrete wetsvoorstellen het parlement bereikten.

Altijd sterk verbonden met de provincie waar hij vandaan kwam, heeft Frans Feij zich, zo is ook mijn persoonlijke ervaring, dwars over partijgrenzen heen, in de regio ingezet voor de her-industrialisatie van Limburg. De Limburg-equipe waarvan hij deel uitmaakte, kenmerkte zich door sterke persoonlijke banden en was erop gericht de door de mijnsluiting zwaar getroffen regio nieuw perspectief te bieden.

Meermaals week zijn standpunt af van dat van zijn fractie, en liet hij zich leiden door persoonlijke inzichten en principes. Hij omschreef zichzelf als een 'liberaal in hart en nieren'.

Na zijn burgemeesterschap vervulde hij nog diverse bestuurlijke functies waaronder die van voorzitter van Transport en Logistiek Nederland. Ook na zijn politieke en bestuurlijke leven bleef Frans Feij een warme en aimabele persoonlijkheid met een groot hart voor de menselijke kant van het leven.

Als erkenning voor zijn maatschappelijke verdiensten werd hij in 1986 benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

De Eerste Kamer is Frans Feij dankbaar voor wie hij was, en zijn bijdrage aan het politiek debat - zowel binnen als buiten de Kamer. Hij was een markante persoonlijkheid die zijn leven in dienst heeft gesteld van het openbaar bestuur en de democratie. Moge ons respect voor zijn persoon een steun zijn voor zijn vrouw en kinderen.

Ik verzoek u om een moment van stilte.